

Iz krajevnih skupnosti

KS DRAVLJE

Z novo obvoznico, ki deli KS Dravljane na dva dela, so se pričeli tudi novi problemi. Povečal se je promet, s tem pa hrup in stopnja onesnaženosti. Tudi krajanje niso ravno navdušeni, saj je sedaj njihova pot do doma veliko daljša. Nove soseske s ploščadjo pa terjajo nov način urejanja komunalnih zadev. Parkirni prostori so sicer urejeni, vendar niso postavljeni neposredno pred stanovanjskim blokom. Nedvomno je kratak prehod do jeklenega konjčka pred ali po službi prijeten in zdravju koristen, vendar pa ta način ureditve parkirnih prostorov ne ustreza za dostop intervencijskih vozil, ki jim je tako oteženo hitro posredovanje v nujnih primerih.

Z infrastrukturo so zadovoljni. V svoji KS se lahko pohvalijo s trgovskim centrom Emone, pošto, banko, bencinsko črpalko in še čim. Veseli so tudi plodnega sodelovanja s hišnimi sveti, osnovno šolo Milana Mravlje, predvsem pa uspešnega delovanja krajevnega odbora Rdečega križa in gasilske enote. Slednja veliko pozornosti posveča svojemu podmladku, tako da se lahko pohvalijo z velikim številom članov in pionirjev v svojih vrstah. Na splošno pa nad vključevanjem mladih v KS niso ravno navdušeni. Večinoma se pojavijo le s prostornimi za ples, zabave in druge dejavnosti, pri katerih pridejo do izraza predvsem pravice, na dolžnosti pa kar preradi pozabljajo. Podobno se obnašajo tudi delovne organizacije, ki se večinoma oglasijo takrat, ko potrebujejo kakšno dovoljenje ali soglasje. Tudi z domom ostarelih Marije Draksler-Marjanje so imeli nekaj težav, vendar drugačne vrste — finančne namreč. Toda te so ustrezno rešili in uspešno prebrodili.

V naslednjem srednjeročnem obdobju naj bi na njihovem območju zrasla poslovalnica Ljubljanske banke, za popolno rešitev komunalnega problema pa jim ostane še asfaltiranje treh cest.

KS MILAN MAJCEN

je izredno »stara« KS, saj je povprečna starost krajanov kar 70 let. Tu pa se pričnejo težave. V vseh organizacijah in svetih delujejo pretežno starejši ljudje, njihova aktivnost je nizka, metode dela pa ne ravno sodobne. Mladih je le malo, saj se večinoma odsejajo, kajti možnosti za gradnjo novih stanovanjskih zgradb spričo starnosti niso. Od okoli 70 mladincev jih je le 10 aktivnih, tako da ZSM deluje le občasno in nekontinuirano. Tudi hišni sveti niso zaži-

veli. Od 44 jih uspešno deluje le 12, ostali pa so pod prisilno upravo stanovanjskega podjetja Staninvest.

Pretežno industrijski značaj KS nam ponazarja obstoj nekaterih velikih delovnih organizacij na njenem območju. Med njimi so verjetno najbolj znane tiste, ki se ukvarjajo s proizvodnjo alkoholnih in brezalkoholnih pijač. To so Slovinska Union in Fructal-Alko. Sodelovanje z njimi je zelo dobro; njihovi predstavniki so aktivni v samoupravnih organih krajevnih skupnosti, s skupnimi močmi pa organizirajo tudi proslave ob republiških, državnih in krajevnem prazniku. Zadnje čase jih pesti skupni problem — onesnaženost. Le-ta nastopa zaradi načina proizvodnje in zaradi gostega prometa vozil, ki odvažajo končne proizvode. Čistilne naprave so drage in težko dosegljive, saj jih je treba uvažati, zato reševanje tega problema poteka počasi.

KS KOSEZE

Samokritična, zato pa tudi prizadevna in polna energije pri iskanju in reševanju problemov, ki jo pestijo. Teh pa ni malo; skoraj vsi so povezani s strukturo novozgrajenih terasastih blokov. Koridorji med bloki so ozki in nedostopni za vozila, parkirni prostori pa niso urejeni. Tako marsikateri avtomobil prenoči na zelenici, posredovanje organov javne varnosti pa je neučinkovito. Tudi z ogrevanjem so nezadovoljni. Cena centralnega ogrevanja na plin je zelo visoka, temperatura v stanovanjih pa nizka.

Nekoliko bolj so zadovoljni s tem, da imajo v neposredni bližini Emone center, pošto, cvetličarno, frizerja. Še vedno pogrešajo nekatere storitvene dejavnosti, vendar žal zanje sploh nimajo kandidatov.

Koseško naselje je izrazito spalno naselje, saj se vsako jutro na delo v druga območja odpravi okoli 3000 zaposlenih. Zato večino svojih opravkov naredijo v glavnem kar v centru. Odtod, pa verjetno tudi iz spoznanja, da so nemočni, opažajo v KS veliko apatičnost ljudi za reševanje skupnih problemov. Neki aktivnejši so le, kadar so sami prizadeti. Drugi vzrok za slabo delovanje hišne samouprave je tudi različna struktura stanovanj. Del je namreč družbenih, del lastninskih, del pa jih pripada Jugoslovanski ljudski armadi. V takem primeru pa je soglasje med stanovanci zelo težko dosegljivo.

Vrsta problemov, s katerimi se srečujejo v Krajevni skupnosti Koseze, s tem še ni izčrpana. Že to pa je dovolj velik dokaz, da naslednjemu »moštvo«, ki se bo po volitvah vselilo v neustrezne prostore KS (ki domuje v dvosobnem stanovanju), dela ne bo zmanjkalo.

Tea Miška
Mile Jovanović

Prostovoljno delo še živi

Nova podoba Repenj

Krajanje primestnih šišenskih vasic se velikokrat pritožujejo, da so zapostavljeni, ko se sprejemajo odločitve o ureditvi okolja. Tako tudi krajanje Repenj niso prišli na vrsto, da bi jim asfaltirali vsaj glavno cesto skozi vas, čeprav so imeli zaradi njene neurejenosti veliko nevšečnosti: poleti se je ob lepem vremenu prah z nje zažiral v listje dreves in v zelenjavo na vrtovih, v deževnem vremenu je s ceste špricalo blato, saj so se meteorne vode zlivale kar na cesto, cesta je bila tudi preozka, da bi po njej vozil avtobus, pot do postaje ob glavni cesti proti Vodcam je bila dolga...

Krajanje so sklenili, da ne bodo več čakali drugih, ampak bodo sami naredili konec tem težavam. Priročnost pa se jim je ponudila šele pred tremi leti, ko se je zamenjalo vodstvo krajevnih skupnosti, ki je imelo za njihove težave na srečo več razumevanja kot prejšnje. Janez Kadivec, sicer član komunalne komisije v KS, in še osem vaščanov je oktobra 1983 ustanovilo gradbeni odbor, pretehtali so razne možnosti o ureditvi ceste, dogovorili pa so se tudi o gradnji nadvoza, saj bi bile Repenje brez njega zaradi (takrat nastajajoče) avtoceste odrezane od okolice. Odbor se je povezal s krajevno in komunalno skupnostjo, s SCT in seveda z vsemi vaščani, ki so se razen nekaj nečastnih izjem, resno lotili dela.

Najprej so s krajevnim samoprispevkom zbrali 160 starih milijonov, s katerimi so kupili litolezne odtočne mreže, 1200 metrov raznih betonskih cevi, pesek, ki so ga v vas navozili avtoprevozniki iz Re-

penj in ostali potrebni material. Ko jim je SCT pripravil projekte, so takoj začeli s fizičnimi deli — uredili so odtok meteornih voda, saj so bile prejšnje cevi zaradi starosti neuporabne in zamašene, kopali so, nasipavali, ob nedeljah pa so si od delavcev na avtocesti izposojali razne gradbene stroje, delali z njimi in opravili skupno kar 4000 ur prostovoljnega dela. Starejši, ki težkega dela ne zmorejo več, so pripravljali malice in kosila za delavce in jim nosili pijačo. Kot že velikokrat prej, so tudi tokrat zelo dobro sodelovali s samostanom šolskih sester — odstopile so zemljo za avtobusno postajo, posojale traktorje, pripravljale hrano in tudi poprijele za najtežja dela.

Nekateri vaščani so sicer povzročali težave, ker jim delo ni dišalo, ker so morali zaradi širitve ceste odstopiti del vrta, ki so ga imeli dolga leta na zemlji, ki je bila v katastrskih knjigah. Že davno določena za cesto in torej sploh ni bila njihova, drugi pa so se spet pritoževali, da bo avtobus motil vaško idilo... Kljub vsemu pa so Repenje končno postale komunalno urejena vasica. Nekaj težav imajo vaščani le zaradi nezanesljivosti prihoda avtobusa, saj je ob mrazu cesta preveč zaledenela, da bi avtobus lahko vozil po njej, ker je ne posipajočasno s glavno cesto proti Vodcam, v dežju pa avtobus skozi podvoz, ki vodi iz Vodc v Repenje, ne more peljati, ker je zgrajen na vrtači in se v njem nabira voda. Vaščani predvidevajo, da bodo zadnje težave lahko odpravili z asfaltiranjem cest okoli podvoza in kot vedno — z obilico prostovoljnega dela.

Sonja Nered

Iz krajevnih skupnosti

V trgovinah ni pritožb

Člani sveta potrošnikov krajevnih skupnosti dr. Petra Držaja (območje okrog poslopja skupščine občine Ljubljana Šiška) so pregledali pritožne knjige po trgovinah v svoji krajevni skupnosti. Ugotovili so, da krajanje vanje sploh ne pišejo oziroma pišejo le pohvale, pritožb pa ne.

Pritožne knjige nimajo (ali pa je niso našli?) v Exportdru, Unikomeru ter Bratstvu in edinstvu, ki prodaja izdelke FAP — vse te trgovine so na Celovski cesti. V pritožni knjigi mesnice Gavrilovič ni nobene pripombe, prav tako ne v Trgoavtu Koper, kjer so bili prvi listi iztrgani. V Delikatesi na Celovski 103 je neki krajan napisal le pohvalo prodajalkam za dobro delo. V samopostrežni trgovini Loka, Celovška 147, pa so v pritožno knjigo vpisali trije krajanje: prvi pohvalo, drugi željo, da bi bil postopek zamenjave praznih steklenic hitrejši, tretji pa vprašanje, zakaj imajo blagajno, če za njo ni blagajničarke.

Svet potrošnikov se je lani zavzemal, da bi za samopostrežno trgovino Loka dobili primernejše prostore, vendar mu ni uspelo, ker ni denarja.

Klub upokoencev upravnih organov in DPO

Uspešno delo

Z ustanovitvijo Kluba upokoencev delovnih skupnosti upravnih organov in DPO občine Ljubljana-Šiška v letu 1984 se je uresničila želja mnogih upokoencev delavcev teh skupnosti po organizirani obliki združevanja in delovanja. V članstvo se je prijavilo 53 upokoencev občinske uprave, t. j. nad 80 odstotkov še živčih, od upokoencev DPO pa le 10, torej vsi živeči. Na ustanovnem zboru so sprejeli pravila kluba, program dejavnosti in finančni načrt ter izvolili delovne organe za 4-letno mandatno dobo.

Člani odbora so se z veliko zagnanostjo in prizadevnostjo lotili uresničevanja naloga po sprejetem programu. Na razumevanje so naleteli tudi pri občinskem vodstvu OO sindkata in DPO. V VI. nadstropju občinske zgradbe so dobili na razpolago prostor za poslovanje in dežurno službo, kjer delajo vsak četrtek od 17. do 19. ure. Od vseh delodajalcev so prejeli tudi dotacijo v znesku 2.000 din na člana. Ta sredstva in letna članarina v znesku 300 din omogočajo dejavnost kluba.

Na letnem zboru decembra lani so podali izčrpano poročilo o delu odbora, ki je dokazovalo upravičenost in potrebo po tovrstni organizaciji v krogu nekdanjih sodelavcev.

Iz poročila je bilo zaznati udeležbo članov na raznih proslavah, manifestacijah in spominskih svečanostih na območju naše občine in drugod. Ob 8. marcu so organizirali samostojno proslavo. Socialno-zdravstvena dejavnost se je izkazala z obiski in skromno obdaritvijo bolnikov na domu in v domovih za starejše občane ter z obdaritvijo jubilaritov.

Rekreativna dejavnost je nudila članom 3 izlete z delnim kritjem stroškov in sicer v Krasje, na Jezersko ter v Begunje z Drago. V prihodnje bodo razširili svojo dejavnost še v kulturno-prosvetni smeri z obiski gledaliških predstav, z ogledi muzejev, razstav in podobno. Ob izpolnjevanju programa se med upokojenimi krepijo tovariški in prijateljski stiki, ki so bili porojeni še v času skupne zaposlitve. Člani kluba jih žele čimdlje gojiti in ohraniti.

M. M.